

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GEESTIG

blijspel in 15 scènes

door

Arlette Wellens

Naar “The Canterville Ghost” door Oscar Wilde

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2010

Nr.1343

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VIJFTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuude, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **GEESTIG** op te voeren moet de naam van auteur **ARLETTE WELLENS** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1991/0220/067
ISBN 978-90-385-01468

© 2010 Toneelfonds J. Janssens/Arlette Wellens
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(15 dames - 4 à 7 heren)

The Canterville Ghost : Sir Simon de Canterville

Lady Amanda de Canterville, huidige eigenares Canterville Chase

Mrs. Frances Umney, huishoudster in Canterville Chase

Lizzy Darrington, werkt op Canterville Chase

Mary Fox, werkt op Canterville Chase

Charles, Duke of Cheshire

John B. Otis

Barbara Otis, meisjesnaam Tappan

Carolina Otis

Virginia Otis

Georgia Otis, bijgenaamd Stars

Utah Otis, bijgenaamd Stripes

Lynn Davenport, gids

Amerikaanse, Japanse,... toeristen

TIJD : Nu :

PLAATS : De Great Hall van Canterville Chase, ergens in Engeland.

SCENE EEN

Personages : Lee : werkt in garage; heeft reisje gewonnen; weinig geïnteresseerd; vindt meisjes wel interessant.

Jane : slordige studente

Jennifer : Studente, is op haar uiterlijk gesteld, komt nergens aan.

Michael : student

Jane, Jennifer en Michael horen samen.

Bud : machoetype

Melanie : hippie

(De gids is opgewekt. Op van deur rechts voor, roept off scène)

GIDS : Please follow me ! Follow me, please !

(Groep Amerikanen volgt, iedereen op zijn eigen manier. Ze lopen voor de scène door, trap links op.)

GIDS : We're now entering the oldest part of Canterville Chase.

(Bij het binnenkomen in de hall volgen er uitroepen.)

JANE : Wah Jesus !

JENNIFER : Wah ! Oh !

MICHAEL : Wah !! Cool man !

(Bud fluit bewonderend)

MELANIE : This is beautiful !

(De gids zet zich in het midden van de hall, iedereen errond. Lee loopt rond.)

GIDS : This is the great hall, originally constructed in the 12 th century. The great hall is de grootste kamer van het kasteel. Deze hall is 40 voet hoog, 62 voet lang en 45 voet breed. In 1572 werd de hal verbouwd en ingericht door de zevende graaf van Canterville, Sir Simon. Sindsdien is er nooit meer iets aan deze ruimte veranderd. Tegen de zuidwand ziet u de portretten van generaties Cantervilles.

(Lee naar bloedvlek. Probeert ze weg te vegen met schoen.)

GIDS : Van links naar rechts: William, the first Earl of Canterville, zijn vrouw Maud de Saint Hilaire, William the Second, William the Third, Richard and Alice de Canterville, Thomas de Canterville, Humphrey the sixth earl, Simon de Canterville...

JANE : Oh, he's cute !

JENNIFER : Yes, he is !

(Lee doet misprijzend en loopt weg. De gids is ondertussen verder gegaan.)

GIDS : ... en zijn vrouw Eleanor de Cheshire, verder Lady Anne and Lord Tattle, en de huidige Lady Amanda de Canterville.

(Jane en Jennifer blijven even staan bij Sir Simon. De gids roept hen terug bij de groep.)

GIDS : Als u links kijkt, ziet u het prachtige glasraam vervaardigd...

(Lee stapt vooruit, kamt zijn haar.)

GIDS : ...in London door de bekende glazenier Walter Cobb. Let vooral op de diepe kleuren. Verder ziet u aan de noordwand enkele waardevolle Vlaamse wandtapijten uit de 15de eeuw.

(Bud raakt tapijten aan, gids reageert.)

BUD : I'm sorry !

(Jane raakt tapijten aan, gids reageert)

JANE : All right !

JENNIFER : Fantastic ! It's American, isn't it ?

GIDS : It's Flemish.

MICHAEL : Flemish ? Never heard of ! (Draait zich om)

(Lee raakt tapijten aan, gids reageert.)

LEE : (geërgerd) O.K. ! (Hij gaat weg, blijft cour voor tegen de muur staan, haalt een mes tevoorschijn en begint zijn nagels schoon te maken.)

GIDS : De galerij geeft toegang tot de westvleugel. En hiermee is ons bezoek aan Canterville Chase beëindigd. Zijn er nog vragen ?

JANE : Oh, what's this ? (wijst op bloedvlek.)

(Gids geeft ontwijkend antwoord. Jane weg.)

GIDS : Zoals u weet heeft de weduwe van de twaalfde graag, Lady Amanda, het kasteel voor het publiek opengesteld om het te kunnen redden van verder verval. Als u geïnteresseerd bent, kan u lid worden van de NV die opgericht werd om Canterville te restaureren.

(Michael weg) We gaan nu naar de ontvangruimte waar u alle inlichtingen verstrekt worden...

(Melanie en Bud weg.)

...en waar u ook een film kan zien over de geschiedenis van het domein en zijn bewoners.

(Jennifer weg. Lee valt haar lastig.)

JENNIFER : Don't touch me !

GIDS : De trappenhall is nogal donker, dus pas op voor... (de gids verdwijnt ook door de deur voor, nadat ze gezegd heeft)
... Americans !

SCENE TWEE

(Lady Amanda en John B. Otis op, we horen hen al praten.)

AMANDA : We verhuren het kasteel als we kunnen en een gedeelte ervan is open voor het publiek. Wij wonen hier niet meer, onze familie heeft..

JOHN : Oh, a lovely room.

AMANDA : The Great Hall, Mister Otis !

JOHN : Ja, natuurlijk, Lady Canterville, the Great Hall. Ik denk dat mijn vrouw dit wel fijn zal vinden. Ja, en de kinderen, ze zullen niet moeten klagen dat er geen ruimte is om te bewegen. 't Was een idee van Barbie - da's mijn vrouw - ze wou absoluut eens een jaartje in een echt Engels kasteel wonen. Ik denk dat ze Boston een beetje moe is. Yeah ! Wel, ehm... Misses Amanda, dat is dan geregeld: wij huren deze ouwe Engelse kast voor één jaar.

AMANDA : Mister Otis, ik moet u nog iets vertellen. Ziet u, wij wonen hier niet meer sinds mijn tante... de hertogin van Bolton, hier een hartaanval kreeg - ze is nooit echt hersteld, de arme vrouw.

JOHN : Een hartaanval is nu toch....

AMANDA : Het spijt me dat ik u onderbreek, Sir, maar er was meer.

Hier moet ze ongeveer gestaan hebben, ze wou naar de buitendeur gaan en toen voelde ze plots twee tangen die zich onverbiddelijk om haar hals sloten, maar het waren geen tangen: het waren de knokige handen van een skelet.

(John reageert ongelovig.)

Nee, Mister Otis, ik moet het zeggen: het spookt in Canterville Chase. De dominee zelf - een man die in Cambridge gestudeerd heeft - wel, hij heeft het spook twee keer gezien en mijn man heeft hier altijd slecht geslapen vanwege die geheimzinnige geluiden. Wij hebben het ook zo moeilijk om personeel te vinden voor dit huis.

JOHN : Luister eens, Amanda, ik huur dit geval mét meubels, mét houtwormen en mét spook. Ik kom van een modern land, wij hebben alles wat je met geld kan kopen. Als hier echt een spook zat dan hadden mijn langgenoten het al lang gekocht en in een museum in New York gezet. Ha, ha. Of één of andere Hollywoodproducent zou het wel gebruikt hebben in een film, Spielberg of Walt Disney, ha, ha.

AMANDA : Mister Otis, ik ben bang dat het spook echt bestaat. Het verschijnt al meer dan 400 jaar...

JOHN : De tweeling zal het "super" vinden, ze kunnen met het spook spelen als 't regent.

AMANDA : Sinds 1584 verschijnt hij; en altijd net voor iemand van de familie sterft.

JOHN : Ja, ja, de dokter verschijnt bij ons ook altijd net voor iemand van de familie sterft. Nee, spoken bestaan niet. De wetten van de natuur gelden voor iedereen, ook voor de Engelse aristocratie, Misses Amanda, oh sorry, Lady de Canterville. O.K. ? O.K. Morgen zien we elkaar bij de notaris om het huurcontract te tekenen.

AMANDA : Goed, Mister Otis, maar u bent gewaarschuwd. Als u het goed vindt, zal ik u nu even voorstellen aan het personeel. Wilt u mij volgen ? Zal Mrs Otis vandaag al komen ?

JOHN : Nee, ik verwacht ze volgende maandaag, ze is nu met de kinderen in Rome. Inkopen doen, weet je wel.

(Scènelicht uit - alleen raam en schilderijen belicht.
Muziek.)

SCENE DRIE

volgspot

(Gids op, is erg gehaast. Groep Japanners volgt. Licht op de scène is uit, volgspot op groep. Als de groep "in het decor" is: licht. Alle Japanners : Ooooooo ! Ze beginnen onmiddellijk alles te fotograferen.)

GIDS : Please, ladies and gentlemen ! Attention, please ! (ze is erg ongeduldig) This is the Great Hall ! (ze rammelt de rest van haar verhaal af) Er wacht nog een groep, ik moet u dringend vragen om mij zo snel mogelijk te volgen....

(Allen af.)

MUZIEK.

SCENE VIER

(Muziek. Lizzy en Mary poetsen en spelen. Umney komt op. Ergens horen we een deur openkriepen - stemmen.)

UMNEY : Mary haast je ! Ze zijn er. En Lizzy, laat die mand staan en kom hier.

(Amerikaanse stemmen - voetstappen - gelacht- geroep.)

STARS & STRIPES : (off) Oehoe ? Is hier iemand ? Hallo ? Oh man, this is super. Jesus, that's cool. Fantastic !

BARBARA : (off) Ssst, hou je manieren.

(Umney gaat waardig tot in het midden, strijkt jurk glad, zet passend gezicht. Mary en Lizzy stellen zich iets verder op. Ze wachten. Ondertussen zijn de Amerikaanse stemmen dichterbij gekomen. Stars & Stripes rennen op, ze hebben allerlei tassen en "dinges" bij die ze in een winkelwagentje transporteren.)

STARS : Waauw, jong, zie daar eens, dat ijzeren pak.

STRIPES : Da's een harnas. En hier die portretten, super, zeg Stars, dat is kei-oud, daar ben ik zeker van.

(John en Barbara op.)

BARBARA : Oh John, een echt kasteel !

JOHN : Ja, wat had je dan verwacht. Een kasteel van piepschuim ?

(Hij ziet het personeel) Barbie, darling, dat is onze huishoudster, Mrs Umney.

UMNEY : Ik heet u van harte welkom op Canterville Chase, Mrs. Otis.

We hebben helaas maar erg weinig personeel. Dit is Mary, en hier is Lizzy.

BARBARA : Dit zijn onze kinderen, de jongsten: Georgia en Utah.

JOHN : We noemen ze Stars en Stripes.

BARBARA : En Carolina, onze oudste. En waar is Virginia ? Ja, Virginia is hier ook nog ergens.

STARS & STRIPES : Virginia ! Virgieeeé ! Ginnie !

JOHN : Ja, Mrs. Umney, onze Virginia is een beetje, wel, ik denk dat ze ouderwets is, romantisch enzo... maar ze komt wel.

UMNEY : Zal ik de thee laten serveren, Madame ? Of wenst u zich eerst te verfrissen ?

JOHN : Ja, eerst een lekkere douche en dan een whisky on the rocks, wat zeg jij, Barbie ?

UMNEY : Very well, Sir. Lizzy zal u naar uw kamers begeleiden.

BARBARA : (Heeft al een tijdje iets in het oog op de vloer)

Hé ! Hier heeft iemand flink gemorst. Mrs. Umney, laat Lizzy dat maar vlug wegpoetsen, ik ben erg op netheid en orde gesteld.

(Umney, Lizzy en Mary blijven alle drie stokstijf staan.)

BARBARA : Wel, Lizzy ? Mary ? Mrs. Umney ! Hier is een grote rode, vettige vlek op de vloer.

UMNEY : Yes, Madame, it's blood.

BARBARA : Bloed ?

STARS & STRIPES : Bloed !

CAROLINA : Bloed.

JOHN : U zei bloed, hé ?

(Virginia is ondertussen opgekomen.)

BARBARA : Ik wil geen bloedvlek in mijn huis. Die vlek moet hier onmiddellijk weg.

UMNEY : Ik vrees dat dit onmogelijk zal blijken. Ziet u, dit is het bloed van Lady Eleonore de Canterville, die op die plaats vermoord

werd door haar man, Sir Simon, in het jaar 1575. Sir Simon heeft haar nog 9 jaren overleefd, maar dan is hij plots verdwenen. Niemand heeft hem nog teruggezien, maar zijn schuldige geest dwaalt hier nog steeds rond. Nee, die bloedvlek kan niet verwijderd worden.

CAROLINA : Dat is toch klinkklare nonsens. Luister ma, strooi daar wat Supercleanfresh op en wham, 't is weg. Heb je Supercleanfresh in je tas zitten ?

BARBARA : Ja Carol, maar zouden we niet...

CAROLINA : (terwijl ze de Supercleanfresh zoekt) Lizzy, haal eens een emmer en een dweil. (ze poetst de vlek weg) Zie je wel, foetsjie ! Ik wist wel dat Supercleanfresh zou helpen.

(Lizzy komt opgerend - donderslag - lichtflits - Lizzy laat emmer vallen - Umney valt flauw.)

BARBARA : Oh nee !

JOHN : Wat een rotklimaat hebben die Engelsen toch. Ik denk dat dit land zo dichtbevolkt is dat er niet genoeg fatsoenlijk weer kan zijn voor iedereen. Ja, ja, ik ben er altijd van overtuigd geweest dat emigreren het enige is wat er overblijft voor dit land.

BARBARA : John schat, wat moet ik aanvangen met een huishoudster die flauwvalt als het dondert ?

JOHN : Ik zal het van haar loon aftrekken. Dat zal wel helpen. Zie je wel, ze komt al bij.

UMNEY : Dat was geen donder, Madame. Ik heb zaken gezien in dit huis, met mijn eigen ogen, Sir. Zaken die iedere Christenziel de haren ten berge doen rijzen. En vele nachten heb ik geen oog dichtgedaan, Madame, omdat ik afgrijselijke dingen hoorde en zag.

JOHN : Anyway, Mrs. Umney, we don't believe in ghosts. Kom, laat ons nu maar eens zien waar onze slaapkamers zijn.

STRIPES : En de badkamer, want ik moet dringend....

BARBARA : Je manieren, Stripes !

(Af, behalve Virginia en Lizzy, die nog aan 't dweilen is. Virginia kijkt dromerig naar het venster, ze begint te lezen:)

VIRGINIA : When a golden... girl can win

(Lizzy houdt op met dweilen en zegt mee :)

VIRGINIA & LIZZY : Prayer from the lips of sin
 When the barren almond bears
 And a little child gives its tears
 Then shall all the house be still
 And Peace will come to Canterville.

(Mary is opgekomen en schrikt.)

MARY : Niet doen, Lizzy ! Je weet wat...

VIRGINIA : Wat betekent dat vers ?

LIZZY : Dat weet niemand, Miss.

MARY : Niemand weet het, Miss.

VIRGINIA : Als een gouden meisje een gebed kan winnen
 van een zondaar, boos van zinnen,
 Als de dorre amandels bloeien
 en een kind zijn tranen vloeien,
 dan wordt het in dit huis heel stil
 en vrede daalt neer over Canterville.

(Blackout - behalve schilderij Sir Simon)

SCENE VIJF

(Het wordt licht : ochtend. Mary en Lizzy lopen met borden, schotels... van de keuken naar de eetkamer. Ze praten met elkaar, onverstaaanbaar voor het publiek. Het is grappig, ze lachen.)

STARS : (komt oprennen, recht naar bloedvlek) Ja, Stripes, het is terug ! Bloedrood ! Waauw, cool man !

STRIPES : (komt ook kijken) Dit is super !

STARS : (roept) Ma ! Pa ! Ginnie ! Carole ! De bloedvlek is terug.
 Kom gauw kijken !

BARBARA : (off) Een beetje stiller, Stars, darling.

JOHN : (op) Wel, inderdaad. Barbie, breng de Supercleanfresh mee, er is werk aan de winkel.

(Barbara op, gevolgd door Carol en Virginia.)

CAROLINA : Geef maar hier, ma, ik zal 't wel wegpoetsen. Bah, da's toch crimineel smerig, zeg.

BARBARA : John, wat gebeurt hier toch ? Iemand moet...

UMNEY : Het is Sir Simon, Madame. Ik heb u gewaarschuwd.

JOHN : Nonsens. Er bestaan geen spoken, dat zijn... eh... hersenspinsels. Kom, we gaan aan tafel.

VIRGINIA : Gaat het, Carolina ?

CAROLINA : 't Is weg ! Aan de Supercleanfresh kan het niet liggen, die is getest in verschillende labo's. Onze prof chemie zegt dat Supercleanfresh het beste vlekkenmiddel is dat er bestaat.

STARS & STRIPES : (als in reclamespot) En het meest milieuvriendelijke.

BARBARA : Kom meisjes, eten ! Ha, een echt Engels ontbijt.

(Enthousiaste kreten en uitroepen. Iedereen af. Licht uit, alleen schilderij Sir Simon belicht.)

MUZIEK

(licht aan zoals bij begin scène.)

(Lizzy en Mary dekken tafel weer, nu geheimzinnig pratend, lopen naar vlek, kijken, angst, lopen naar eetkamer.)

STRIPES : (op, ziet vlek, schreeuwt) Ze is er weer ! Oei, donkerrood. Donkerrood geronnen bloed.

STARS : (op, ziet, schreeuwt) Ma ! Pa ! Vlug, bloed, bloed !

STRIPES : Virginia, ons spookje is hier geweest !

BARBARA : (off) Schreeuw niet zo ! (op, ziet vlek) Dat kan toch niet waar zijn. (schreeuwt) John ! John !

JOHN : (op) Ja schat, ik hoor het wel. (kijkt) Ja, dan zullen we nog maar eens... (roept) Carol, de Supercleanfresh ! Haast je, Carol !

CAROLINA : Ja ja, hier ben ik er al mee. Pa, dit is niet zoals het hoort. Volgens mijn prof van fysica kan dit niet, en hij kan het weten.

VIRGINIA : Is de vlek er weer ? Oh, dat is een mooie kleur.

BARBARA : Mrs; Umney ! Mrs. Umney, dit is vies en onhygiënisch. Ik wil geen vlekken op mijn vloer, en zeker geen bloedvlekken.

UMNEY : Ik kan het niet helpen, Mrs. Otis. U weet wat ik u...

BARBARA : Nee, kom niet met dat spookverhaal af. Wij zijn Amerikanen, Mrs. Umney, geen goedgegelovige Engelsen. Wij geloven alleen in wat proefondervindelijk bewezen werd. Ik eis dat dit spelletje ophoudt.

CAROLINA : 't Is weg !

UMNEY : Jawel, Madame. Het ontbijt is klaar.

BARBARA ; Kom, ontbijten.

STARS & STRIPES : Alweer spek en eieren ?

UMNEY : Alweer spek en eieren.

SCENE ZES

(Blackout - behalve Sir Simon. Zelfde scenario als begin 5. Ochtendlicht. Lizzy en Mary zijn nu bang, bijna paniek. Off horen we Stars en Stripes.)

STARS : Ik wed voor een miljoen dollar dat ze er weer is. (op) Zie je wel, eeeeeeh, dat is groen bloed.

STRIPES : (op) Ma, 't bloed is groen. Pa ! Carol ! Eeeeekes, griezelig, gruwelijk groen bloed.

BARBARA : (Snel op, ziet vlek, roept) Mrs. Umney !! (Ze poetst de vlek weg. Umney komt geluidloos achter haar staan. Barbie draait zich om, schrikt.) Mrs; Umney, het moet gedaan zijn. Ik ben het beu, hoort u me, beu !

JOHN : (op) Kalm aan schat, kom !

BARBARA : Dat is nu de derde morgen... John, zouden we de politie niet moeten waarschuwen ?

(Plots deurbel. Iedereen schrikt.)

BARBARA : Wat was dat ?

UMNEY : De deurbel, Madame. Ik ga even opendoen.

STARS : (Sleurt Virginia mee op. Stripes helpt) Ginnie, het is een groene vlek. Ah, ma, je hebt ze al weggeveegd.

BARBARA : Hou je mond, Georgia. Ik wil er niets meer over horen. We gaan onmiddellijk ontbijten.

(Umney op, kondigt plechtig aan)

UMNEY : Hum ! His Grace, the Duke of Cheshire.

(Verbaasde blikken alom. Charles op.)

CHARLES : Goede morgen, allemaal. Ik ben uw buurman, Charles Cheshire.

JOHN : Hoe maak je het, Charles ? Ik ben John, John B. Otis, ik zit in de software. Oh, sorry, dit is mijn vrouw Barbara.

BARBARA : Hello, Charles....

UMNEY : Madame, het is "his grace, de hertog."

BARBARA : Och, ja, wat dom van me, dag hertog. Dit zijn mijn dochttertjes Georgia en Utah.

STRIPES : Hello. Bent u echt een echte ? Hertog, bedoel ik.

BARBARA : En dit is Virginia.

VIRGINIA : Hello.

CHARLES : Miss Virginia, het is een waar genoeg om met u kennis te maken.

(Stars & Stripes proesten het uit. Streng blikken van John.)

CAROLINA : (op) Hello, zeg, is er bezoek ? Oh, en nog knap bezoek ook.

BARBARA : Carolina, psssst, het is Mister Duke, euh, Charles.

CAROLINA : Hello, ik ben Carol, hoe heet jij nu eigenlijk ?

CHARLES : Charles Cheshire, Miss Carolina. Hoe maakt u het ?

CAROLINA : Goed denk ik.

JOHN : Jongeman, heb jij al ontbeten ? Wij waren namelijk net van plan om aan tafel te gaan.

CHARLES : Ja, ontbeten heb ik al. Ik wou alleen even met mijn nieuwe burens kennismaken en u natuurlijk van harte verwelkomen in ons goede, oude Engeland. Ik heb begrepen dat u Amerikanen bent.

BARBARA : Jawel, recht uit de goede, oude USA. Kom, drink toch een kopje koffie mee.

JOHN : Ja, dan kunnen we Charles alles over de bloedvlek vertellen.

CAROLINA : Geloof jij dat het hier spookt, Charles ?

CHARLES : Daar bestaat niet de minste twijfel over.

(Iedereen af, behalve Virginia. Ze kijkt dromerig, glimlacht. Neuriet.)